

Η άλλη Ευρυδική

Η άλλη Ευρυδική ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ Το «Κάποτε ο Κυνηγός...» είναι το συναρπαστικό εφηβικό μυθιστόρημα της Ελένης Σαραντίτη που πρόσφατα βραβεύτηκε με τον διεθνή έπαινο της UNESCO. Διαβάσαμε το βιβλίο με μεγάλο ενδιαφέρον. Συγκινηθήκαμε. Προβληματιστήκαμε. Ψηλαφήσαμε το «κεφαλαίο Π» με το οποίο η συγγραφέας σημαδεύει την ηρωίδα της και γίναμε δέκτες των συναισθημάτων της. Τα συναισθήματα απορρέουν

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

24 Νοεμβρίου 2008, 22:24 **Ενημερώθηκε:** 30 Μαρτίου 1997, 00:00

Ελένη
Σαραντίτη
*Κάποτε ο
Κυνηγός...*
εκδόσεις Πατάκη
σελ. 222

[Κοινοποίηση 0](#)

Το «*Κάποτε ο Κυνηγός...*» είναι το συναρπαστικό εφηβικό μυθιστόρημα της Ελένης Σαραντίτη που πρόσφατα βραβεύτηκε με τον διεθνή έπαινο της UNESCO. Διαβάσαμε το βιβλίο με μεγάλο ενδιαφέρον.

Συγκινηθήκαμε. Προβληματιστήκαμε. Ψηλαφήσαμε το «κεφαλαίο Π» με το οποίο η συγγραφέας σημαδεύει την ηρωίδα της και γίναμε δέκτες των συναισθημάτων της. Τα συναισθήματα απορρέουν από τη συνειδητοποίηση του τι σημαίνει «Πρόσφυγας, Παραδαρμένος, Παραμελημένος, Παρατημένος. Από πατρίδες κι από ανθρώπους». Και που για την Ευρυδική, τη νεαρή αφηγήτρια του μυθιστορήματος, σημαίνει πολύ περισσότερα, όπως: «Πόνος, Πίστη, Περηφάνια, Πατέρας, Παρών, Πατριώτης, Προαιώνιος. Και κάμποσα άλλα».

Πρόκειται για άλλη μία τραγική ιστορία ξεριζωμού και επαναπατρισμού στη μητέρα Ελλάδα. Μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η Ευρυδική, κόρη ελλήνων εκπαιδευτικών από την Τασκένδη, ακολουθεί την οικογένειά της στα πατρογονικά εδάφη αναζητώντας μια καλύτερη ζωή. Μόνο που η πατρίδα, «ίδια κακιά μητριά», ακόμη μία φορά, μεταχειρίζεται τα παιδιά της σαν αποπαίδια, όσο κι αν αυτά επιμένουν να την αγαπούν.

Οι τρεις λέξεις που απαρτίζουν τον τίτλο του μυθιστορήματος προέρχονται από το ποίημα του Γ. Σεφέρη «Το σπίτι κοντά στη θάλασσα», τμήμα του οποίου η συγγραφέας παραθέτει, ως μότο, στην αρχή του βιβλίου.

«Τα σπίτια που είχα μου τα πήραν. / Ετυχε να 'ναι τα χρόνια δίσεχτα· πολέμοι, χαλασμοί, ξενιτεμοί / Κάποτε ο κυνηγός βρίσκει τα διαβατάρικα πουλιά / κάποτε δεν τα βρίσκει».

Στο «*Κάποτε ο Κυνηγός...*» η αφήγηση της νεαρής Ευρυδικής ταυτίζεται με τον απόηχο του μονολόγου του Σεφερικού σύγχρονου Οδυσσέα που ομολογεί πως δεν έχει πια σπίτι να γυρίσει. Υπαίτιος δεν είναι παρά η ίδια η ζωή, ο αμείλικτος κυνηγός που καιροφυλακτεί να σημαδέψει τα διαβατάρικα πουλιά. Ξεφεύγει άραγε αλάβωτη η ηρωίδα, ακόμη κι όταν ο πρώτος της αληθινός έρωτας, σαν άλλος Ελπίνωρ της «Στροφής» του Σεφέρη, απομακρύνεται κι αυτός μαζί με τα σπίτια, τα ερημωμένα σπίτια, και σβήνεται, έτσι όπως «σβήνεται η γραφή» στην άμμο με το πρώτο φύσημα του μπάτη; Η απάντηση, που δίνεται στο τέλος του μυθιστορήματος, συνοψίζεται συμβολικά στον τελευταίο στίχο του Σεφερικού ποιήματος: «Ξέρεις, τα σπίτια πεισματώνουν εύκολα, σαν τα γυμνώσεις».

Το μυθιστόρημα της Ελένης Σαραντίτη αντανακλά τη σημερινή πραγματικότητα και εμπεριέχει μια πληθώρα μηνυμάτων που θ' αγγίζει κάθε ηλικία. Είμαστε βέβαιοι πως το «Κάποτε ο Κυνηγός...» θα αγαπηθεί τόσο από εφήβους όσο και από ενηλίκους.

* Η κυρία Γεωργία Γαλανοπούλου είναι συγγραφέας βιβλίων για παιδιά.